

Tweede wonderbare spijziging

Periodethema: De rondwandeling
Markus 8: 1-9

KERNTEKST

'Ik word innerlijk met ontferming bewogen over de schare.' (Mark. 8: 2a)

UITLEG VAN DE KERNTEKST

De Heere Jezus heeft een hartelijk medelijden met de mensen die bij Hem zijn. Dat geldt voor dit moment, maar het geldt nog steeds.

BEGINSITUATIE

De Heere Jezus verblijft niet steeds op dezelfde plaats. De ene keer is Hij in Judea en in Jeruzalem. Een andere keer reist hij naar Galilea om daar plaatsen te bezoeken. Nu is Hij in Tyrus en Sidon geweest. Deze steden liggen buiten Israël. Ook daar heeft Hij wonderen gedaan. Nu is Hij weer teruggekeerd naar het meer van Galilea.

Als u de vorige keer het verhaal over de storm op het meer verteld heeft, kunt u wat vragen stellen over dit verhaal. Deze twee verhalen volgen wat tijd betreft niet elkaar niet op en zijn dus los van elkaar te vertellen.

DOELSTELLINGEN

- De kinderen laten zien dat de Heere liefde heeft tot zondaren en dat Hij ook in het dagelijks leven voor hen wil zorgen.
- De kinderen duidelijk maken dat bij de Heere overvloed is: God geeft niet karig, maar mild en overvloedig.

INDELING

- De bezorgdheid van de Heere Jezus.
- Het danken voor het brood en voor de vis.
- Het wonder van de vermenigvuldiging.
- De overvloed en het overschot.

OPMERKINGEN

Dit is een extra verhaal aan het begin van het seizoen. Het kan zijn dat u vorige week het verhaal verteld heeft over de storm op het meer. Dan kunt u het verhaal terugvragen. Als dit het eerste verhaal wordt in het nieuwe zondagsschooljaar, kunt u dit verhaal vertellen door wat achtergrondinformatie te geven. Bij de voorbereiding kunt u de site <http://abcvanhetgeloof.nl> gebruiken. Zowel voor de jongeren als voor de kinderen wordt het begrip 'gebed' goed uitgelegd en besproken.

ZINGEN

Psalm 81: 1, 7 en 12; 116: 7

Voor de kinderen uit groep 5 en 6: Psalm 34: 5; 62: 4; 67: 3; 138: 1

'Aan de oever van het meer' (AWN, deel, nr. 19; OTH-oud, nr. 375; OTH-nieuw, nr. 465)

'Dankt, dankt nu allen God' (UAM, nr. 17; JdH, nr. 155; OTH-oud, nr. 252; OTH-nieuw, nr. 300; WKK, nr. 423)

UITLEG VAN DE PSALM

Psalm 62: 4. Een rots wijkt niet. Wie vertrouwt op God heeft een vaste grond. God geeft heil, redding uit de nood. Een hoog vertrek: denk aan een hoog gelegen burcht van een kasteel of slot. Niemand kan erin komen. God is bovendien machtig. Hij laat de Zijnen nooit wankelen en ten onder gaan door vijanden.

MATERIALEN

U kunt een kaart laten zien van de ligging van Tyrus (aan de kust van de Middellandse Zee) en Dekapolis (zie Mark. 7: 31) aan de zuidoostkant van het meer van Galilea: de plaats waar dit verhaal mogelijk plaatsvindt.

U kunt ook een plaatje opzoeken van broden in die tijd: u moet daarbij niet denken aan onze 'grote' broden, maar meer aan platte broden of aan onze grote kadetjes/bolletjes.

BORDPLAN

WONDER (zie introductie).

INTRODUCTIE

Schrijf op het bord met grote letters WONDER. Als u geen bord heeft, kunt u het woord op een groot vel papier schrijven. Maak een 'woordweb' (dat wil zeggen: schrijf allerlei woorden om het kernwoord): laat de kinderen een woord zeggen of opschrijven waar ze aan denken bij het woord WONDER. Zeg er op dit moment niets over, maar kom er na de vertelling op terug.

BRUGZIN OF BEGINZIN

Zie je al die mensen? Wat zijn het er veel! Meer dan duizend!

Vertelling

Wat doen ze daar in het eenzame gebied? Kijk maar eens goed. Wie staat er bij al die mensen? De Heere Jezus! Hij is een tijdje in het buitenland geweest, in Tyrus en Sidon. Die steden liggen aan de Middellandse Zee ten noorden van Israël. Daar heeft Hij een meisje dat van de duivel bezeten was, genezen. De moeder bleef maar vragen of de Heere Jezus haar dochtertje beter wilde maken. Toen de Heere Jezus het geloof van de moeder zag, heeft Hij haar beter gemaakt zonder dat Hij met de vrouw meeinging naar haar huis.

Daarna was Hij met discipelen teruggegaan naar Galilea. Op een heuvel aan de zuidoostkant van het meer hebben ze een poosje gezeten. Maar lang heeft hun rust niet geduurd. Als snel hadden de mensen in de omgeving gemerkt dat de Heere Jezus in de buurt was. Overal kwamen de mensen vandaan, steeds meer. Sommigen moesten een eind lopen, want waar de Heere Jezus nu is, zijn niet veel dorpjes en stadjes. Het is een onbewoond gebied, een beetje woestijnachtig.

Daar komt een man aan. Hij helpt een andere man die niet kan zien. Hij houdt hem bij de hand en brengt hem naar de Heere Jezus. Die heeft medelijden met de man en maakt hem beter. Hij kan weer zien.

Even later komen er nog een paar mensen aanlopen. Ze hebben een verlamde man bij zich. Ook die wordt door de Heere Jezus genezen. Hij kan weer lopen. Kijk, daar komt een man aan die wel goed kan lopen en zien.

Je ziet eigenlijk niets aan hem. Maar de Heere Jezus weet wel wat die man heeft: hij is doof en kan niet horen. Zo gaat het de hele dag door. Allemaal komen ze naar de Heere Jezus. Allemaal willen ze door Hem geholpen worden. Ze geloven dat Hij hen kan genezen. Naar Wie moeten ze anders toe met hun problemen en hun ziekten?

Wat doet de Heere Jezus? Wat zegt Hij? Stuurt Hij de mensen weg? Nee, Hij helpt hen en maakt de zieken beter. Hij is vol medelijden, barmhartigheid en liefde. De Heere Jezus neemt de tijd voor hen en geneest ze allemaal. Het staat zo eenvoudig in de Bijbel: Hij genas dezelve. Net alsof het heel vanzelfsprekend is dat dit gebeurt. Maar dat is natuurlijk niet zo. Elke genezing is een wonder van God. Het is Gods werk, want niemand anders kan dit doen.

Je weet wel dat mensen het soms heel druk hebben, zeker tegenwoordig. Er moet zoveel gedaan worden. Dan hoor je zeggen: 'Ik heb nu even geen tijd.' Geldt dat ook voor de Heere Jezus? Zegt Hij ook: 'Ik heb nu geen tijd voor je, kom een andere keer maar?' Nee, de Heere Jezus stuurt je nooit weg. Je mag altijd tot Hem bidden. Al je verdriet en zorg, maar ook al je blijdschap mag je bij Hem brengen en aan Hem vertellen. Eens zei iemand tegen me: 'Weet jij het telefoonnummer van God?' Ik was verbaasd en vond het een beetje raar. God heeft toch geen telefoon? Maar het antwoord was: 'Zoek het maar op: 5015. Het staat in de Psalmen.' Ik zocht het op en wat staat daar? 'En roept Mij aan in den dag der benauwdheid; Ik zal er u uithelpen, en gij zult Mij eren.' Toen begreep ik dat je altijd tot God mag bidden. Hij is er altijd!

De Heere Jezus kijkt om Zich heen. Hij ziet al die mensen. Hij maakt Zich bezorgd over hen. Ze zijn al drie dagen bij Hem. De meeste mensen zullen wel wat eten meegenomen hebben, maar dat is op. In de buurt zijn geen dorpjes en stadjes om brood te kopen. Wat nu? Moet Hij hen zonder eten naar huis sturen? Dat kan toch niet? De Heere Jezus is in de eerste plaats naar de aarde gekomen voor de zonden van de mensen. Dus voor hun geestelijke nood. Maar dat betekent niet dat Hij geen oog heeft voor hun gewone, aardse noden.

De Heere Jezus voelt Zich verantwoordelijk voor hen. Hij kan ze toch niet met een lege maag naar huis sturen? Sommigen moeten zover lopen, dan zullen ze onderweg in elkaar zakken van vermoeidheid en honger. Dat kan toch niet? Dat wil de Heere Jezus ook niet.

Maar hoe kom je in dit onherbergzame gebied aan brood? En dan nog wel voor zoveel mensen? Er zijn alleen al meer dan vierduizend mannen. De Heere Jezus legt het probleem voor aan Zijn discipelen. Je ziet hen denken: ja, alle mensen eten geven. Het is een mooi plan, maar het is makkelijker gezegd dan gedaan. De Heere Jezus stelt niet voor niets deze vraag aan Zijn discipelen. Nog niet zo lang geleden heeft de Heere Jezus vijfduizend mannen brood en vis gegeven. Zijn ze dat al vergeten? Ze hebben toch ook de wonderen gezien die vandaag gebeurd zijn? Waar is hun geloof in de Heere Jezus, in de Christus? Weten ze niet dat Hij almachtig is? Vertrouwen ze er niet op dat Hij een God van wonderen is? De discipelen brengen hun twijfels onder woorden: 'Heere, waar moeten we in deze woestijn zoveel broden vandaan halen om al die mensen eten te geven?' De Heere Jezus gaat niet in op hun vraag, maar stelt een nieuwe vraag: 'Hoeveel broden hebben jullie?' Ze antwoorden: 'Zeven.' Je moet dan niet denken aan de grote broden van ons. De broden in Israël lijken meer op grote bolletjes of platte koeken. De Heere Jezus zegt tegen de mensen dat ze op de grond moeten gaan zitten. Net alsof ze klaar zitten om te gaan eten. Maar waar is het eten? De Heere Jezus heeft de broden in Zijn handen. Moeten ze het daarmee doen? Dan krijgen ze allemaal hooguit een kruimeltje. Meer niet. De Heere Jezus gaat praten. Hij kijkt naar de hemel en bidt. Nee, Hij dankt. Hij dankt voor het brood. Voor het brood dat er niet is? Moet Hij daarvoor danken? Toch doet de Heere Jezus het. Hij vertrouwt dat Zijn Vader in de hemel het brood zal geven. *Dank jij altijd voor het eten dat je krijgt? Ja, thuis aan tafel is dat makkelijk. Dan bidt iedereen. Maar als je ergens anders bent, waar niemand bidt? Dank dan ook God voor Zijn zegeningen.*

Na het danken pakt de Heere Jezus de broden en begint er stukken vanaf te breken. Hij blijft breken. Het brood raakt niet op. De discipelen brengen de stukken brood bij de mensen die op de grond zitten. Voor iedereen is er genoeg.

Iedereen kan zoveel eten als hij of zij wil. Er worden ook visjes bij de Heere Jezus gebracht. Opnieuw dankt de Heere Jezus. Dan breekt Hij ook de visjes in stukken. Ook die verdelen de discipelen onder de mensen. Is er dan voor iedereen genoeg? Ja, er blijft zelfs nog over. Denk maar aan Psalm 81. Daar zing je: *'Al wat u ontbreekt, schenk Ik, zo gij 't smeekt, mild en overvloedig.'* Als iedereen genoeg eten gehad heeft, gaan de discipelen met manden langs de mensen. Ze halen nog zeven volle manden eten op dat over is. *Nee, de Heere Jezus wil niet dat wij het eten zomaar weggooien. Er zijn zoveel mensen in deze wereld die honger hebben. Dan kunnen wij wel wat eten minder klaarmaken, zodat we geld kunnen geven voor mensen die honger lijden.*

Nu kunnen de mensen naar huis. Misschien moeten ze een eind lopen, maar ze hebben geen honger meer. Diep onder de indruk van het wonder gaan ze weg. Maar geloven ze ook in de Heere Jezus als de Verlosser, de Zaligmaker? Of zien ze Hem als een Wonderdoener?

AFSLUITING

De Heere Jezus neemt afscheid van hen. Hij vaart in een bootje over het meer van Galilea naar de zuidwestkant van het meer.

VERWERKING

- Sluit aan bij de introductie: lees de woorden die opgeschreven zijn nog een keer en vraag aan de kinderen of deze woorden kloppen. Mogelijk staan er dingen bij die niet goed zijn. De kans is ook groot dat er naar aanleiding van het verhaal nog woorden bijgeschreven moeten/kunnen worden.
- Praat met de kinderen over het belang van bidden en bespreek wat dit woord inhoudt.
- Met de kinderen van groep 5 en 6 kunt u praten over de betekenis van 'Ik ben het Brood des levens'.
- Op de site kunt u nog een extra verwerking vinden: een streeppuzzel over dit verhaal.

